

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, în cauza penală privind-o pe

Prepețiță Ana Nicolae, născută la 08 ianuarie 1996, originară și domiciliată în s.Tomai, r-nul Leova.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 02.02.2015 - 06.04.2015,

2. Instanța de apel: 16.04.2015 - 12.06.2015,

3. Instanța de recurs: 03.08.2015 - 28.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 06 aprilie 2015, Prepețiță Ana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani și 4 luni închisoare. În temeiul art.89 alin.(2) lit.a) și art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Prepețiță Ana în beneficiul părții vătămate Cibotari Pelaghia, a prejudiciului material în sumă de 1000 lei.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Prepețiță Ana, la 08 septembrie 2014, aproximativ la ora 09.00, aflîndu-se în ap.29A din str.Salcuța 16, mun.Chișinău, în ospetie la Iacob Vitali și concubina acestuia Cibotari Pelaghia, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber, a sustras pe ascuns un laptop de model „Acer Aspira” la prețul de 5000 lei, care se afla într-o geantă de materie la prețul de 150 lei, difuzoare la prețul de 150 lei și blocul de reîncărcare la prețul de 230 lei, ce aparțineau lui Iacob Vitali și un inel din aur cu greutatea de 1,23 g, la prețul de 923 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 6453 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul I.Talpiș în numele inculpatei, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care acesteia să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, ținînd cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, de 1 an închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru femei, invocînd că pedeapsa aplicată inculpatei este prea blîndă și contrară prevederilor art.61 Cod penal, pe motiv că nu-și va atinge scopul și corectarea inculpatei, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea ei, cît și din partea altor persoane;

- avocatul, casarea acesteia în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei cu stabilirea unei pedepse mai blânde, pe motiv că inculpata a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat parțial paguba părții vătămate, astfel prima instanță la aplicarea pedepsei nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, a fost respins apelul procurorului și admis apelul avocatului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei lui A.Prepeleț și pronunță în partea dată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui A.Prepeleț recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță, soluționînd chestiunea privind aplicarea pedepsei inculpatei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 76 Cod penal și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală. Astfel, contrar prevederilor art.394 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța nu a motivat soluția pedepsei cu închisoare, aplicată în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, de vreme ce sancțiunea normei respective prevede și pedeapsa alternativă - muncă neremunerată în folosul comunității.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată inculpatei este greșit individualizată, în speță fiind întrunite condițiile prevăzute de lege, care permit aplicarea în privința acesteia a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limitele sancțiunii art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, luînd în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, că inculpata a recunoscut vina și se căiește de cele săvîrșite, anterior nu a fost condamnată, infrațiunea săvîrșită se atribuie la categoria celor mai puțin grave, și ținînd seama de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, a considerat rațional de a-i aplica pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest aspect, instanța a considerat motivele invocate de către procuror privind înăsprirea pedepsei nefondate, care nu au suport probatoriu, fiind combătute prin considerentele expuse supra.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că pedeapsa nu a fost individualizată în mod echitabil fiind ignorate prevederile art.7, 34, 75, 82 Cod penal, instanța nu a luat în considerație că inculpata anterior a fost condamnată prin sentința Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 03.06.2014 la 120 ore muncă neremunerată, iar conform încheierii Judecătorei Leova din 16.12.2014 pedeapsa numită i-a fost înlocuită cu 60 de zile închisoare, astfel că infrațiunea a fost comisă în stare de recidivă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui A.Prepeleț în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, și, critică hotărârea instanței de apel numai referitor la numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității aplicată inculpatei.

Colegiul penal consideră neîntemeiat motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit i-a aplicat inculpatei pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căreia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de persoana inculpatei A.Prepeleț, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acesteia.

La fel, reieșind din faptul că în cauză sînt prezente circumstanțe atenuante, iar circumstanțe agravante lipsesc, instanța de apel corect a concluzionat că corijarea și reeducarea inculpatei A.Prepeleț este posibilă fără aplicarea pedepsei închisorii cu suspendarea executării ei pe un termen de probă, inclusiv și fără izolarea ei de societate.

Colegiul atestă că, sancțiunea legii penale în baza căreia inculpata a fost recunoscută vinovată, prevede pe lângă pedeapsa închisorii și pedepse alternative - amendă și muncă neremunerată în folosul comunității. Prima instanță, stabilindu-i inculpatei pedeapsa închisorii, contrar prevederilor legale, nu a argumentat în sentință motivul aplicării celei mai aspre pedepse și neaplicării unei pedepse mai blînde, din numărul celor alternative prevăzute de norma penală în baza căreia a recunoscut-o vinovată pe A.Prepeleț.

Astfel, Colegiul penal constată că concluziile instanței de apel corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpata nu poate fi corijată fără izolare de societate lipsesc, mai mult că cauza a fost examinată conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală. Afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale cu munca neremunerată în folosul comunității, este neîntemeiată, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Conform art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alineatul (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Prin urmare, temeiul recurentului referitor la faptul, precum că inculpata anterior a fost condamnată, astfel a comis infracțiunea dată în stare de recidivă, fapt ignorat de instanța de apel, nu poate fi reținut, pe motiv că atât în rechizitoriu, în cadrul primei instanțe, în textul cererii de apel, cât și din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, nu rezultă că apelantul ar fi indicat starea de recidivă ca prezentă în cauză, din care motiv solicită casarea sentinței. În situația în care temeiul dat nu a fost invocat în apel, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica acest temei în procedura recursului ordinar (f.d.75, 120, 130-131,

136, 155).

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate. Pedepșa este individualizată conform prevederilor legale, fiind respectate prevederile art.61, 75-76 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatei, care a recunoscut vina, s-a căit în cele săvârșite, a recuperat parțial prejudiciul părții vătămate și de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Prepeliță Ana, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu